

Matúškove príhody

Ocko a ja máme známeho horára, uja Imra. Býva na okraji hory v horárni. Na stenách má parohy. Za klobúkom mydleničku. A ja s ockom ho niekedy navštívime.

Aj včera, a to sme si vybrali výborný čas, lebo ujo Imro práve nakladal na veľké horárske sane seno, vrece s gaštanmi, vrecko s kukuricou aj vrecko s kadečím.

– Hore zdar, kamaráti moji! – vítal nás. – Chce sa vám so mnou teringať v hore od křmidla ku křmidlu?

Ja som ujovi Imrovi pomáhal pri každom křmidle. Veľmi som sa radoval, ako sa teraz budú v hore radovať srnky, jelene, diviaky, zajačiky, bažanty a muflóny.

Ocko mi odrazu povedal: – Matúšik–strapúšik, máš líčka ako to červené jabĺčko, o ktorom ti niekedy mamina spieva. To robí ten čistý vzduch, ktorý je v hore. Vidíš ten čistý vzduch?

Tak som na chvíľu prestal pomáhať. A žízal som na čistý vzduch, ktorý bol v hore. To teda bol čistý vzduch! Čistý ako čisté nebo. Ako rybie oko. Čistý ako ja, keď ma mamina okúpe. A nevidel som ten čistý vzduch iba očami. Ja som ho videl aj – nosom! Čestné slovo. A ja som to povedal: – Vidím ho aj nosom. A taký je čistučký, že je

voňavučký ako ľalia. Preto mám líčka ako červené jabĺčka, určite preto!

A ocino aj ujo Imro sa najprv smiali. No potom povedali, že som hlavička–makovička. Lebo čistý vzduch sa dá vidieť naozaj aj nosom. Lebo nos hned' zistí, keď je vzduch špinavý. A to by nemal byť! A ľudia by si mali dávať pozor, vzduch nešpiniť a chrániť ho. A ak ho predsa len zašpinia, mali by ho vyčistiť. Lebo čo by bolo na zemeguli bez čistého vzduchu? Na to by si mali čo najskôr spomenúť.

na okraji hory v horárni, za klobúkom má mydleničku, vybrali sme si výborný čas, práve nakladal na horárske sane seno, vrecko s kadečím, od křmidla ku křmidlu, žízal som na čistý vzduch

